

Sygn. akt: I C 810/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	sekretarz sądowy Paulina Barwińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. Z. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 1712,00 zł (jeden tysiąc siedemset dwanaście złotych) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 1692,00 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote) w wysokości 16 % w stosunku rocznym od dnia 27 września 2014 roku do dnia 8 października 2014 roku oraz w wysokości 12% w stosunku rocznym od dnia 9 października 2014 roku do dnia 4 marca 2015 roku oraz w wysokości 10% w stosunku rocznym od dnia 5 marca 2015 roku do dnia zapłaty, a w razie zmiany wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego - z odsetkami stanowiącymi 4-krotność wysokości tych odsetek, nie więcej jednak niż w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie,
- zasądza od pozwanego M. Z. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 47,00 zł (czterdzieści siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 810/17 upr.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko M. Z. o zapłatę kwoty 1712,00 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie od dnia 27 września 2014 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki pieniężnej nr (...) wypłaconej w dniu 24 kwietnia 2014 roku, na mocy której powód zobowiązał się udzielić pozwanemu pożyczki w kwocie 1000,00 zł, a pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat. Z uwagi na nie spłacanie zadłużenia, powód wypowiedział przedmiotową umowę, a cała należność wynikająca z umowy stała się wymagalna. Powód podkreślił, iż podejmował próby mediacji z pozwanym, jednak pozwany zadłużenia nie spłacił. Na dochodzoną pozew kwotę składają się: kwota 700,00 zł. tytułem niespłaconych rat kapitałowych, kwota 565,51 zł tytułem opłaty wstępnej, kwota 426,49 zł tytułem opłaty za obsługę pożyczki w miejscu zamieszkania, kwota 20 zł tytułem kosztów przygotowania i wysłania korespondencji do pozwanego.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z 22 sierpnia 2017 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Powód wskazał, iż na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego G. z dnia 17 czerwca 2014 roku nastąpiło połączenie w trybie art. 492 § 1 KSH poprzez przeniesienie całego majątku (...) S.A. z siedzibą w G. na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G..

Pozwany M. Z. nie złożył odpowiedzi na pozew, prawidłowo wezwany i pouczone o skutkach niestawiennictwa, stawił się na termin rozprawy w dniu 9 stycznia 2018 roku i złożył w niniejszej sprawie wyjaśnienia w których przyznał, iż zawarł z powodem umowę pożyczki z tytułu której otrzymał kwotę 1000,00 złotych. Pożyczka ta miała zostać spłacona zgodnie z harmonogramem w ratach tygodniowych. Pozwany wyjaśnił, iż skorzystał z opcji spłaty pożyczki w domu, z uwagi na swoją chorobę. Pozwany uznał roszczenie powoda w całości. Ponadto pozwany wyjaśnił, iż przestał płacić raty, gdyż miał problemy finansowe. W wyniku swojego schorzenia jest rencistą, oprócz tego zadłużenia posiada inne zobowiązania, które są egzekwowane na drodze postępowania egzekucyjnego.

W dniu 9 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie wydał w sprawie wyrok, w którym powództwo uwzględnił w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2014 roku (...) S.A. z siedzibą w G. zawarła z pozwanym M. Z. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1992,00 zł, na okres 40 tygodni. Pozwany zobowiązał się zwrócić kwotę pożyczki w tygodniowych terminach płatności określonych zgodnie z umową.

bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki k. 16

Pozwany dokonał w terminie określonym w umowie spłaty rat w kwocie 300 zł. W związku z niepłaceniem dalszych rat w terminie powód wezwał pozwanego do dobrowolnego uregulowania w terminie 7 dni od otrzymania wezwania do zapłaty kwoty 247,80 zł.

bezsporne, ponadto dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 22/07/2014 r. k. 17

W dniu 19 sierpnia 2014 roku powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki z zachowaniem 30-to dniowego okresu wypowiedzenia i wezwał pozwanego do niezwłocznej zapłaty zadłużenia wymagalnego na dzień sporządzenia pisma w wysokości 467,00 zł.

dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 19 sierpnia 2014 roku; k. 18-19

W dniu 19 sierpnia 2014 roku powód skierował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 467,00 zł. w nieprzekraczalnym terminie 7 dni

dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k.20-21

W dniu 17 czerwca 2014 roku na mocy postanowienia Sądu Rejonowego G. nastąpiło połączenie w trybie art. 492 § 1 KSH poprzez przeniesienie całego majątku (...) S. A. z siedzibą w G. na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G..

dowód: postanowienia Sądu Rejonowego G. z dnia 17 czerwca 2014 roku k.22

Pozwany M. Z. nie złożył odpowiedzi na pozew, prawidłowo wezwany i pouczone o skutkach niestawiennictwa, stawił się na termin rozprawy w dniu 9 stycznia 2018 roku i złożył w niniejszej sprawie wyjaśnienia w których przyznał, iż zawarł z powodem umowę pożyczki z tytułu której otrzymał kwotę 1000,00 złotych. Pożyczka ta miała zostać spłacona zgodnie z harmonogramem w ratach tygodniowych. Pozwany wyjaśnił, iż skorzystał z opcji spłaty pożyczki w domu, gdyż z uwagi na swoją chorobę zdecydował się na taką usługę powoda. Pozwany uznał roszczenie powoda w całości. Ponadto pozwany wyjaśnił, iż przestał płacić raty, gdyż miał problemy finansowe. W wyniku swojego schorzenia jest rencistą, oprócz tego zadłużenia posiada inne zobowiązania, które są egzekwowane na drodze postępowania egzekucyjnego.

bezsporne: ponadto porównaj: wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 9 stycznia 2018 roku w okresie od 00:07:39 do 00:29:25 – porównaj protokół k. 31-32

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo w całości. Przyznał, iż zawarł umowę pożyczki na którą powoływał się powód oraz, że nie wywiązał się z warunków tej umowy. Uznał w całości roszczenie powoda. Nie zakwestionował roszczenia wynikającego z opłaty przygotowawczej oraz opłaty za obsługę pożyczki w domu. Przyznał również, iż nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania, wskazując, że znalazł się w trudnej sytuacji finansowej spowodowanej chorobą. W związku z powyższym Sąd może wywodzić skutki wynikające z dyspozycji art. 213 k.p.c. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

Oświadczenie pozwanego może być złożone na rozprawie, którego treść stanowić będzie element protokołu rozprawy (art. 158 § 1 pkt 3 k.p.c.), bądź też dokonane poza rozprawą w piśmie procesowym skierowanym do sądu (art. 126 k.p.c.). Przedmiotem uznania pozwanego może być dochodzone przez powoda roszczenie w całości lub w określonej części. Uznanie powództwa powinno być - jak każda czynność procesowa - wyraźne oraz jednoznacznie określone i nienasuwające wątpliwości co do swej treści oraz zakresu, w jakim pozwany uznał żądanie pozwu. Następstwem skutecznego uznania powództwa jest wydanie wyroku uwzględniającego żądania pozwu bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwanego jest skuteczne, albowiem nie stoi w sprzeczności z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powódkę oraz oświadczenie pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo w całości – wobec uznania roszczenia – i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1712,00 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c., uwzględniając w tym zakresie żądanie pozwu.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 98 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwany

przegrał sprawę, dlatego też winien jest zwrócić stronie powodowej koszty w wysokości 47,00 zł, na które składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł, oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.